

70 к.

ФУТБОЛ

89

ДОВІДНИК-
КАЛЕНДАР

КИЇВ
«ЗДОРОВ'Я»

ББК 75.578я2
Ф96

Автори:

Богдан Білейчук, Володимир Боденчук, Юрій Бондар,
Юрій Брязгунов, Дмитро Герасименко, Василь Гнатюк,
Валерій Золотарьов, Петро Лейко, Віктор Матвієнко,
Микола Моторний, Валерій Рекунов, Василь Сайко,
Олексій Семененко

Упорядник
А. М. Романенко

Фотокореспонденти
Петро Лейко, Олексій Сірош, Борис Ховхун

СПРАВОЧНОЕ ИЗДАНИЕ

Білейчук Богдан Михайлович,
Боденчук Владимир Иванович,
Бондарь Юрий Владимирович и др.

ФУТБОЛ-89

Справочник-календарь

Составитель Романенко Андрей Николаевич
Киев, «Здоров'я»
(На украинском языке)

Директор видання Б. А. Нартовський. Художник обкладинки
В. Й. Грідковець. Художній редактор М. Ф. Корміло. Технічний
редактор В. П. Бойко. Коректори Н. В. Гармаш, І. Л. Златоус.

ІБ № 3949

Здано до складання 02.02.89. Підп. до друку 16.02.89. Формат
84×108/32. Папір друк. № 2. Гарн. літ. Друк вис. Ум. друк.
арк. 6,72. Ум. фарб.-відб. 7,36. Обл.-вид. арк. 10,88. Тираж
195 000 екз. Зам. 9—56. Ціна 70 к.

Видавництво «Здоров'я», 252601, МПС, Київ-1, вул. Чкало-
ва, 65.

Надруковано з матриць Головного підприємства республікан-
ського виробничого об'єднання «Поліграфкнига», 252057, Київ,
вул. Довженка, 3 на Київській книжковій фабриці, 252054,
вул. Воровського, 24.

4204000000-073
Ф М209(04)-89 167.89

ISBN 5-311-00252-2 © Видавництво «Здоров'я», 1989

ДОВІДНИК – КАЛЕНДАР

КИЇВ
«ЗДОРОВ'Я»
1989

Основний і додатковий час вирішального поєдинку закінчився внічию — 0 : 0.

Для виявлення переможця довелося вдатися до пенальті. Тут удача була на боці голландців — 6 : 5.

У вересні минулого року стартував новий розиграш КЕЧ, в якому виступав чемпіон Радянського Союзу 1987 р. — московський «Спартак». В $\frac{1}{16}$ фіналу він зустрівся з командою «Гленторан» (Белфаст, Північна Ірландія). В Москві сильнішими були господарі — 2 : 0 (Іванов, Шалімов), а в повторному матчі судді зафіксували нічию — 1 : 1 (Черенков).

Наступного суперника — румунський армійський клуб «Стяуа» спартаківцям пройти не вдалося. В Бухаресті господарі перемогли з рахунком 3 : 0, сильнішими вони виявилися і в повторному матчі — 2 : 1 (Черенков).

Три очки, здобутих «Спартаком» у матчах з «Глентораном», вивели московську команду на друге місце в загальній таблиці виступів радянських футболістів у Кубку європейських чемпіонів.

	T	I	V	H	P	M	O
1. «Динамо» К	10	52	28	11	13	72—42	67
2. «Спартак»	3	12	5	2	5	20—14	12
3. «Арарат»	1	6	5	0	1	14—5	10
4. «Динамо» Мн	1	6	3	2	1	13—8	8
5. «Зеніт»	1	4	3	0	1	7—4	6
6. «Дніпро»	1	6	2	2	2	8—6	6
7. ЦСКА	1	4	2	1	1	5—3	5
8. «Зоря»	1	4	2	1	1	3—1	5
9. «Торпедо» М	2	4	0	3	1	0—1	3
10. «Динамо» Тб	1	4	1	0	3	7—8	2
Разом	22	102	51	22	29	149—92	124

КЛУБНИЙ ФУТБОЛ ЄВРОПИ

Кубок європейських чемпіонів. Найкращі клуби Європи розігрують цей приз з 1955 р., коли відбувся перший матч. Наступного року турнір завершився перемогою мадридського «Реала». Лише через 10 років у КЕЧ стартувала радянська команда — московське «Торпедо». Найпрестижнішу нагороду європейського клубного футболу вигравали: 1956—1960 — «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1961—1962 — «Бенфіка» (Лісабон, Португалія), 1963 — «Мілан» (Італія), 1964—1965 — «Інтер» (Мілан, Італія), 1966 — «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1967 — «Селтік» (Глазго, Шотландія), 1968 — «Манчестер Юнайтед» (Англія), 1969 — «Мілан» (Італія), 1970 — «Фейеноорд» (Роттердам, Голландія), 1971—1973 — «Аякс» (Амстердам, Голландія), 1974—1976 — «Баварія» (Мюнхен, ФРН), 1977—1978 — «Ліверпуль» (Англія), 1979—1980 — «Ноттінгем Форест» (Англія), 1981 — «Ліверпуль» (Англія), 1982 — «Астон Вілла» (Бірмінгем, Англія), 1983 — «Гамбург» (ФРН), 1984 — «Ліверпуль» (Англія), 1985 — «Ювентус» (Турін, Італія), 1986 — «Стяуа» (Бухарест, Румунія), 1987 — «Порто» (Португалія), 1988 — «Ейндховен» (Голландія).

У розиграші, що завершиться в травні ц. р., виступало київське «Динамо», яке поступилося клубові «Глазго Рейндже́рс» ще в $\frac{1}{16}$ фіналу. Правда, «кривдникам» наших земляків у наступному колі також довелося зійти з дистанції.

Фінальний матч відбувся в Штутгарті. Зустрілися голландський «Ейндховен» і португальська «Бенфіка» з Лісабону. На двох передніх етапах вони вивели з боротьби відповідно «Бордо» (Франція) і «Реал» (Мадрид, Іспанія) та «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія) і «Стяуа» (Бухарест, Румунія).

Кубок володарів кубків. Цей турнір народився 1960 р., а в травні 1961 р. став відомий перший переможець — італійська «Фіорентина», яка в двох матчах подолала «Глазго Рейндже́рс». Саме в розиграшах КВК дебютували на європейській клубній арені радянські футболісти. Це сталося 1965 р., коли київське «Динамо» обіграло «Колрейн» з Північної Ірландії. Володарем Кубка кубків ставали: 1961 — «Фіорентина» (Флоренція, Італія), 1962 — «Атлетіко» (Мадрид, Іспанія), 1963 — «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1964 — «Спартінг» (Лісабон, Португалія), 1965 — «Вест Хем» (Лондон, Англія), 1966 — «Боруссія» (Дортмунд, ФРН), 1967 — «Баварія» (Мюнхен, ФРН), 1968 — «Мілан» (Італія), 1969 — «Слован» (Братіслава, ЧССР), 1970 — «Манчестер Сіті» (Англія), 1971 — «Челсі» (Лондон, Англія), 1972 — «Глазго Рейндже́рс» (Шотландія), 1973 — «Мілан» (Італія), 1974 — «Магдебург» (НДР), 1975 — «Динамо» (Київ, СРСР), 1976 — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1977 — «Гамбург» (ФРН), 1978 — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1979 — «Барселона» (Іспанія), 1980 — «Валенсія» (Іспанія), 1981 — «Динамо» (Тбілісі, СРСР), 1982 — «Барселона» (Іспанія), 1983 — «Абердин» (Шотландія), 1984 — «Ювентус» (Турін, Італія), 1985 — «Евертон» (Ліверпуль, Англія), 1986 — «Динамо» (Київ, СРСР), 1987 — «Аякс» (Амsterdam, Голландія), 1988 — «Мехелен» (Бельгія).

Володар Кубка кубків 1987 р. голландський «Аякс» знову добився права грати у фіналі і вважався фаворитом у вирішальному матчі. Але іншої думки дотримувались футbolісти з бельгійського клубу «Мехелен». Забивши в заключному матчі єдиний м'яч у ворота «Аякса», бельгійці здобули перемогу — 1 : 0, а разом з нею і почесний трофей.

«Мехелен» став каменем спотикання не тільки для «Аякса», а й для радянського представника в цьому турнірі — мінського «Динамо». Перший чвертьфінальний матч відбувся в Мехелені. Мінчани пропустили м'яч у свої ворота за три хвилини до фінального свистка арбітра з Греції Г. Германакоса, симпатії якого явно були на боці господарів. Поразка з мінімальним рахунком — 0 : 1 залишала динамівцям шанси на реванш у повторній грі. Однак мінчани на своєму полі зуміли добитися лише нічиєї — 1 : 1 (Кістень).

У вересні минулого року в європейських кубкових турнірах дебютував харківський «Металіст». В $\frac{1}{16}$ фіналу жереб вибрал йому в суперники югославський клуб «Борац» з Баня-Луки. Харків'яни поступилися в гостях — 0 : 2, пропустивши м'ячі в свої ворота в кінці першого і другого таймів.

Повторний матч пройшов за сценарієм наших земляків. Вони не тільки ліквідували «заборгованість» після першого матчу, а й зуміли перемогти з чималим запасом — 4 : 0 (Тарасов — 2, Аджонев, Єсипов).

І в другому колі «Металісту» довелося перший матч провести на виїзді. Його суперник — голландський клуб «Рода» (Керкраде) переміг з мінімальним рахунком — 1 : 0. І знову харків'яни пропустили м'яч перед перервою між таймами. Не виправдалися і сподівання на реванш у повторній грі. Харків'яни на своєму полі доволі багато атакували, але так і не спромоглися бодай на один гол — 0 : 0.

У розиграші КВК, що візьме старт у вересні цього року, виступить володар Кубка СРСР 1989 р. Правда, можливий варіант, що в турнірі виступатиме фіналіст Кубка країни, адже серед претендентів на кришталевий приз залишається «Дніпро» — чемпіон країни 1988 р. Пропонуємо ознайомитись із здобутками радянських команд у розиграшах Кубка володарів кубків:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	3	24	18	3	3	60—19	39
2. «Динамо» М	4	29	15	8	6	46—25	38
3. «Динамо» ТБ	3	21	11	3	7	30—17	25
4. «Торпедо» М	5	19	8	7	4	25—16	23
5. «Спартак»	2	18	4	3	3	14—10	11
6. «Шахтар»	2	8	4	2	2	16—12	10
7. «Динамо» Мн	1	6	2	3	1	6—4	7
8. СКА Р	1	4	3	0	1	6—2	6
9. «Арарат»	1	4	1	2	1	12—5	4
10. «Металіст»	1	4	1	1	2	4—3	3
11. «Карпати»	1	2	0	1	1	3—4	1
Разом	24	131	67	33	31	222—117	167

Кубок УЄФА. Третій за значенням приз європейського клубного футболу є прямим спадкоємцем Кубка ярмарків, який розігрується з 1955 р. Правда, перший переможець виявився лише 1958 р. Під егідою УЄФА цей Кубок розігрується з 1971 р. Призом володіли: 1958 — м. Барселона (Іспанія), 1960 — «Барселона» (Іспанія), 1961 — «Рома» (Рим, Італія), 1962 і 1963 — «Валенсія» (Іспанія), 1964 — «Сарагоса» (Іспанія), 1965 — «Ференцварош» (Будапешт, Угорщина), 1966 — «Барселона» (Іспанія), 1967 — «Динамо» (Загреб, Югославія), 1968 — «Лідс» (Англія), 1969 — «Ньюкасл» (Англія), 1970 — «Арсенал» (Лондон, Англія), 1971 — «Лідс» (Англія), 1972 — «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1973 — «Ліверпуль» (Англія), 1974 — «Фейеноорд» (Роттердам, Голландія), 1975 — «Боруссія» (Менхенгладбах, ФРН), 1976 — «Ліверпуль» (Англія),

1977 — «Ювентус» (Турін, Італія), 1978 — «Ейндховен» (Голландія), 1979 — «Боруссія» (Менхенгладбах, ФРН), 1980 — «Ейнтрахт» (Франкфурт-на-Майні, ФРН), 1981 — «Іпсвіч» (Англія), 1982 — «Гетеборг» (Швеція), 1983 — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1984 — «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1985 і 1986 — «Реал» (Мадрид, Іспанія), 1987 — «Гетеборг» (Швеція), 1988 — «Байєр» (Леверкузен, ФРН).

Кубок УЄФА розігрується в двох фінальних матчах. У першому з них у Барселоні переконливо перемогу здобула команда «Еспаньоль» (Іспанія) — 3 : 0. Здавалося, що долю призу вирішено. Але сталося чергове футбольне диво, західнонімецькі футболісти зуміли забити в другому таймі повторного матчу три м'ячі — 3 : 0. Вирівняти рахунок за сумою двох матчів удалось за дев'ять хвилин до закінчення основного часу. Додатковий тайм не змінив становища команд, довелось виконувати післяматчеві пенальті. І тут щастя виявилося на боці господарів — 3 : 2. Нагадаємо, що на шляху до фіналу «Байєр» вивів з боротьби такі гранди континентального футболу, як «Аустрія», «Тулуз», «Фейеноорд», «Барселона» і «Вердер».

У новому розиграші Кубка УЄФА взяли участь одразу чотири радянські команди — «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Жальгіріс» (Вільнюс), «Торпедо» (Москва) і «Динамо» (Мінськ). Три з них вибули з турніру вже після первого туру.

Найменитіший суперник випав «Дніпру». Це давній знайомий суперклуб з французького міста Бордо. В стартовому матчі дніпропетровці були господарями поля. Вони вперше провели міжнародний матч у рідному місті. На жаль, «Дніпро» не зміг порадувати своїх прихильників — 1 : 1 (Лютій). У повторному матчі французи зуміли вирвати перемогу — 2 : 1 (Чередник), забивши вирішальний м'яч з пенальті за 15 хвилин до закінчення матчу.

«Жальгіріс» перший матч провів у Вільнюсі. Литовці зовні легко, без напруги перемогли віденську «Аустрію» — 2 : 0 (Фрідрікас, Баранаускас). Здавалося, що в повторному матчі в «Жальгіріса» не буде проблем. Але вже після первого тайму вільнюсці поступалися з рахунком 1 : 4, в другій половині гри команди обмінялися голами — 2 : 5 (Балтушнікас, Фрідрікас).

Московське «Торпедо» зустрічалося з клубом «Мальме» (Швеція), який уже мав досвід успішної гри з радянськими футболістами. На своєму клубному стадіоні шведи взяли гору — 2 : 0, причому другий м'яч забив у свої ворота автозаводець Ковач за чотири хвилини до фінального свистка судді. Це ускладнило позицію «Торпедо», але в повторному матчі москвичі зуміли вирівняти становище, забивши в основний час два м'ячі (Гречнев, Ширинбеков). А в додатковий час непоправної помилки пропустився котрийсь з торпедівських захисників, доторкнувшись до м'яча рукою в штрафному майданчику. Пенальті — гол.

Дещо щасливішо виявилася доля мінського «Динамо». В $\frac{1}{32}$ фіналу білоруські футболісти вдало діяти проти пловдівської «Тракії». На виїзді мінчани перемогли — 2 : 1 (Кондратьєв, Гоцманов), а на своєму стадіоні задоволились нічиєю — 0 : 0.

Наступний суперник — бухарестська «Вікторія». В Мінську сильнішим було «Динамо» — 2 : 1 (Гуринович, Знгманович). Долю другого матчу вирішив пенальті, призначений у ворота мінчан — 1 : 0. За рахунок м'яча, забитого на полі суперника, в наступні коло вийшла «Вікторія».

Після цих матчів показники радянських команд у Кубку УЄФА такі:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Спартак»	10	52	31	8	13	88—59	70
2. «Динамо» Тб	6	26	13	5	8	39—32	31
3. «Динамо» К	5	18	8	6	4	19—12	22
4. «Торпедо» М	3	12	7	2	3	26—17	16
5. «Динамо» Мн	3	14	7	2	5	22—13	16
6. «Шахтар»	3	10	6	1	3	14—12	13
7. «Динамо» М	5	14	5	3	6	15—15	13
8. «Араг»	1	6	5	0	1	11—5	10
9. «Дніпро»	3	10	3	3	4	10—11	9
10. «Чорноморець»	2	6	2	1	3	6—9	5
11. ЦСКА	1	2	1	0	1	2—2	2
12. «Жальгіріс»	1	2	1	0	1	4—5	2
13. «Зеніт»	2	4	1	0	3	4—11	2
Разом	45	176	90	31	55	260—203	211

17 радянських команд випробували свої сили в трьох європейських кубкових турнірах. За 23 роки вони загалом 91 раз виходили на старт, провівши більше чотирьохсот поєдинків. Пропонуємо зведену таблицю виступів команд Радянського Союзу в трьох європейських кубкових турнірах (результати ігор київського «Динамо» на Суперкубок УЄФА 1975 р. з «Баварією» — 1:0, 2:0 і 1987 р. з клубом «Стяуа» — 0:1 не враховано):

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	18	94	54	20	20	151—73	128
2. «Спартак»	15	74	40	13	21	122—83	93
3. «Динамо» Тб	10	51	25	8	18	76—57	58
4. «Динамо» М	9	43	20	11	12	61—40	51
5. «Торпедо» М	10	35	15	12	8	51—34	42
6. «Динамо» Мн	5	26	12	7	7	41—25	31
7. «Араг»	3	16	11	2	3	37—15	24
8. «Шахтар»	5	18	10	3	5	30—24	23
9. «Дніпро»	4	16	5	5	6	18—17	15
10. «Зеніт»	3	8	4	0	4	11—15	8
11. ЦСКА	2	6	3	1	2	7—5	7
12. СКА Р	1	4	3	0	1	6—2	6
13. «Зоря»	1	4	2	1	1	3—1	5
14. «Чорноморець»	2	6	2	1	3	6—9	5
15. «Металіст»	1	4	1	1	2	4—3	3
16. «Жальгіріс»	1	2	1	0	1	4—5	2
17. «Карпати»	1	2	0	1	1	3—4	1
Разом	91	409	208	86	115	631—412	502